

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

til det ærede Medlem: Hvorfor følger det ærede Medlem ikke Mejeriernes Krav i dette Spørgsmaal, naar han ellers holder paa, at det skal man?

Naar det ærede Medlem saa skal til at motivere sin Stilling med Hensyn til Smørprisen, gør han det ved at fremsætte en Usandhed i Betænkningen — det er nu for øvrigt ikke noget helt nyt, at det ærede Medlems Parti har ondt ved ikke at overdrive saa stærkt, at det i høj Grad nærmer sig Usandhed. Nederst i anden Spalte paa første Side af Betænkningen staar der — med Formandens Tilladelse skal jeg citere et Par Linier —: „Med Hensyn til det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag“ — det er altsaa Forslaget om Smørprisens Forhøjelse — „bemærkes, at da der foreligger en officielt udregnet Produktionspris...“ Hvor er det, denne officielt udregnede Produktionspris findes? — for der findes ingen. Ved „officiel“ maa man forstaa en Pris, der er udregnet ved Statens Foranstaltning, af Statistisk Departement eller lignende, ellers kan ingen gaa hen og sige, at det er en officielt udregnet Pris; det er en Tilsnigelse af det ærede Medlem for at faa motiveret sit Ændringsforslag. Det er Organisationen, som har foretaget denne Udregning, men saa kan man ikke sige, at den er officielt udregnet. Ved en officiel Udregning vil enhver forstaa en Udregning, som garanteres af det offentlige, men her foreligger ikke nogen som helst Bistand fra det offentliges Side med Hensyn til Udregningen, saa at det offentlige garanterer for Udregningen, og derfor kan det ærede Medlem ikke, hvis han vil tale Sandhed, bruge et saadant Udtryk. Jeg stiller derfor det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvorfor benytte en saadan Usandhed? For det ærede Medlem plejer jo at mene, at hans Standpunkter er velbegrundede, og saa maa det formodentlig ikke være nødvendigt at benytte sig af den Slags.

Det ærede Medlem hævder saa den vidunderlige Opfattelse, at naar bare Smørret stiger 10 Øre pr. Uge, køber Husmoderen et Kilogram, naar hun ellers vilde købe et Pund, „fordi hun vil meget hurtigt erfare, at det er det billigste at købe Smør“. Men saa er det jo mærkværdigt, at det er saaledes her i Danmark, at Landmændene — det er alle enige om — ikke hører til den begunstigede Del af Befolkningen for Tiden, de hører netop til dem, der har nødig at købe billigt — og det ærede Medlem vil hævde, at Smørret er billigere end Margarinen —, og er den Befolkningsdel, der bruger mindst

Smør og mest Margarine. Saa jeg tror nok, at der ogsaa her er Grund til at spørge det ærede Medlem, hvorledes han finder nogen som helst Logik i sin Opfattelse.

Det ærede Venstreparti kan jo ikke tiltræde den Pris paa 3 Kr. for Smørret, der er fastsat i Lovforslaget. Det beklager jeg meget dybt. Jeg udtalte ved første Behandling af Lovforslaget nogen Betænkelighed med Hensyn til den øjeblikkelige Forhøjelse af Smørprisen til 3 Kr., og det gjorde jeg af Frygt for, at Forbruget af Smør og Mælk eventuelt vil dale, men jeg er fuldstændig indforstaaet med, at dersom denne Pris vedtages her i Tinget med et stort Flertal eller enstemmigt, saa vil der ikke finde nogen Nedgang Sted i Forbruget, for saa vil man ude i Befolkningen faa den Opfattelse, at det er naturligt, at det er nødvendigt, at Prisen sættes til de 3 Kr., og saa vil man naturligvis søge at opretholde sit Forbrug.

Jo færre der staar bag ved Indstillingen, des større er Vanskeligheden for Opretholdelse af Forbruget. Derfor beklager jeg i høj Grad, at Partiet Venstre ikke kan tiltræde Ordningen. Og jeg forstaaer ikke, at man ikke kan tiltræde den, bl. a. under Hensyn til de Udtalelser, der faldt ved første Behandling, men navnlig i Betragtning af, at Prisen nu er sat til 3 Kr. pr. kg, for det er jo ingen ringe Pris for Smørret. Sammenligner man denne Pris med Gennemsnitsnoteringen i 1938, vil man se, at den Pris, vi nu her foreslaar gennemført for Hjemmemarkedet i den kommende Tid, ligger 30 pCt. over den gennemsnitlige Notering i 1938 og ca. 25 pCt. over den Pris, vi har faaet ved Eksporten under hele Krigsperioden, de fire Maaneder, der er gaaet. Det er indlysende for enhver — og det vil sikkert enhver Landmand erkende, naar han vil bedømme det rent sagligt og ikke politisk —, at dersom vi kunde opnaa 3 Kr. for hvert Kilogram Smør, vi eksporterer, vilde den danske Økonomi forbedres meget stærkt. Alle er ogsaa klar over, at det ikke er ønskeligt, man opretholder en højere Pris paa Hjemmemarkedet, end man faar ved Eksporten. Det er, fordi Eksportpriserne har været alt for lave, at man har ment det nødvendigt at fastsætte en Pris paa 3 Kr. pr. kg; men det er ikke noget særlig ønskværdigt, at vore Produktions- og Erhvervsforhold ligger paa den Maade i længere Tid. Jeg føler mig overbevist om, at alle, som vil bedømme det rent sagligt, vil erkende, at kunde man opnaa en Pris paa 3 Kr. pr. kg paa Eksportmarkedet, saaledes som vi nu foreslaar paa